

Rogativa de Catí a Sant Pere de Castellfort 2004

Maria Jesús Ferrando

Primer dia : 1 de Maig

El dia va clarejar un poc nuvolat però no pareixie que poguera ploure. Però pel meu cap crec que ni va passar eixa possibilitat; no saber molt bé on em posava i les ganes de tirar endavant, em van fer oblidar d'agarrar, per exemple, una muda de roba; sí que vaig pensar en un paraigua, un ponxo de "todo a cien", i, un pinta (des de la pujada al Tossal Gros un dia que ens vam banyar i Miguel Àngel ens va dir a la baixada que no ens trobava gens afavorides, sempre el porto a la motxilla).

Com les nostres caminades solen ser pel nostre terme, tampoc acostumo a portar diners, però a partir del dia de la pujada a Sant Joan de Nepomuceno a Sarratella, també he incorporat a l'equipatge uns pocs diners per tal de fer un caferet calent o alguna cosa fresqueta, segons el temps.

A les 7 h. i 15' del matí ens vam reunir davant de ca Paco amb ell, Manuel, Rocher, Mª Carmen i Rebeca. La pujada va ser molt diferent a la baixada; este primer grup no és molt amant de les multituds, així que vam anar sempre davant de la Creu i dels cantors, la qual cosa vol dir que no vam viure en directe les cerimònies que pertoquen a cada parada.

Però això sí, ens vam riure la gana contant acudits, cantant cançons de la disco Lisol, parlant de coses trascendents, i de bogeries que van omplir un dia en què encara vam vore el sol. Gràcies a la bona companyia no es va fer gens pesat.

Al Balneari de l' Avellá, després de travessar el túnel, vam esmorzar i tinguérem un bon ensurt: Juanma el Carreter i el cavall van sofrir un xicotet accident que sortosament no va tindre conseqüències serioses, però que el va fer abandonar la pujada.

A l'arribar a Salvassòria ens esperaven els bous; ho havia dit Manuel i pensarem que feia broma, però puc assegurar que eren autèntics, això sí es van portar molt bé i no van dir ni mú.

En arribar a la Llècua (Morella) es quan me n'adono de la magnitud del romiatge (romeria), però encara no sóc molt conscient del significat i transcendència que té per als romers.

Mentre els companys busquen un lloc per seure a dinar, Carmen i jo, anem a vore l'entrada oficial: davant la creu , darrere els peregrins amb les capes i barrets, la bandera, la resta de peregrins, el capellà i els cantors i darrere vam contar vora uns 160 cavalls muntats per gent de totes les edats.

Gràfics del llibre "Catí, Romeria a Sant Pere de Castellfort, Consueta", editat per la Generalitat Valenciana

